

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ, 28 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1966

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
165

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 4535

Περί τροποποιήσεως φορολογικῶν τινῶν διατάξεων.

**ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ**

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 9 Αὐγούστου 1966 σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 35 Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ Βουλευτῶν, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

1. Ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ Ν.Δ. 3323)1955 ἀντικαθίσταται ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1967 καὶ ἐφεξῆς ὡς ἀκολούθως :

α6. Οἱ τόκοι συναλλαγματικῶν καὶ γραμματίων ἐξ ἐμπορικῶν συναλλαγῶν ὡς καὶ οἱ τόκοι ἐκ τῶν μεταξὺ ἐμπόρων ἀποδεδειγμένων πωλήσεων ἐμπορευμάτων ἐπὶ πιστώσει δὲν λογίζονται ὡς εἰσόδημα Γ' πηγῆς, ἀλλ' ὡς κέρδος ἐξ ἐμπορικῆς ἐπιχειρήσεως, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι ὁ κτώμενος τὸ εἰσόδημα τοῦτο ἀσκεῖ ἐμπορικὴν ἐν γένει ἐπιχείρησιν ἐν Ἑλλάδι ἢ, προκειμένου περὶ ἀλλοδαποῦ, ὅτι οὗτος ἔχει μόνιμον ἐγκατάστασιν ἐν Ἑλλάδι, οἱ δὲ τόκοι προέρχονται ἐξ ἐργασιῶν τῆς μόνιμου ταύτης ἐγκαταστάσεως».

2. Φόρος εἰσοδήματος καταβληθεὶς ἐπὶ τόκων τῆς ἀνωτέρω παραγράφου 1 κτηθέντων ὑπὸ ἀλλοδαπῶν, μὴ ἐχόντων ἐν Ἑλλάδι μόνιμον ἐγκατάστασιν, μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1966, ἐπιστρέφεται εἰς τὸν καταβαλόντα».

Ἄρθρον 2.

Φορολογία Αὐτοκινήτων.

1. Ἐπὶ μίαν διετίαν, ἀρχομένην ἀπὸ 1.1.1966 τὰ κατὰ τὰς ἰσχυρὰς διατάξεις τέλη κυκλοφορίας τῶν πάσης κατηγορίας αὐτοκινήτων ὀχημάτων ἰδιωτικῆς χρήσεως, περὶ ὧν ἡ παράγραφος 1 περίπτωσις Α' τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ Ν. 2367)1953, ὡς αὕτη ἰσχύει σήμερον, προσαυξάνονται κατὰ ποσοστὸν τεσσαράκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (40%).

Προκειμένου περὶ τῶν αὐτοκινήτων τῆς περιπτώσεως γ' κατηγορίας Α' τῆς παραγράφου 1 τοῦ Ν. 2367)1953, τὰ τέλη κυκλοφορίας προσαυξάνονται κατὰ τριάκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (30%).

2. Ἐπὶ ἐπιβατικῶν αὐτοκινήτων τιθεμένων τὸ πρῶτον εἰς κυκλοφορίαν ἐν Ἑλλάδι ὡς ἰδιωτικῆς χρήσεως ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1966, τὸ κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ Ν. 2367)1953 ἐφ' ἅπαξ πρόσθετον εἰδικὸν τέλος, ὡς

τοῦτο ὀρίζεται διὰ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν.Δ. 3829)1958, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν ὑπ' ἀριθ. 173)1962 πράξιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, τὴν κυρωθεῖσαν διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. 4288)1963, προσαυξάνεται κατὰ ποσοστὸν τριάκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (30%).

Κατὰ τὸ αὐτὸ ποσοστὸν 30 ο)ο προσαυξάνεται τὸ ἐφ' ἅπαξ πρόσθετον εἰδικὸν τέλος τῶν κέραν τοῦ ἐνὸς αὐτοκινήτων τῆς ἀνωτέρω κατηγορίας, τῶν τεθέντων εἰς κυκλοφορίαν ἐντὸς τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου 1965, ἐπ' ὀνόματι τοῦ αὐτοῦ φυσικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου, ἐξαιρέσει τῶν ὑπὸ ἐμπόρων, εἰσαγωγέων ἢ ἀντιπροσωπειῶν αὐτοκινήτων πωληθέντων ἐντὸς τοῦ ἰδίου μηνός, ἐφόσον ἡ πώλησις τούτων ἀποδεικνύεται διὰ συμβολαίων πωλήσεως, ἢ προσυμφώνων συνταγέντων ἐνώπιον συμβολαιογράφων ἢ ἐκ τῶν ὑπ' αὐτῶν τηρουμένων βιβλίων τοῦ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων.

3. Αὐτοκίνητα ὀχήματα μετὰ μόνιμου κλειστοῦ ἀμαξώματος ὠφελίμου φορτίου μέχρι ἡμίσεος ($\frac{1}{2}$) τόννου, τιθέμενα τὸ πρῶτον εἰς κυκλοφορίαν ἐν Ἑλλάδι ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1966 ὡς φορτηγὰ ἰδιωτικῆς χρήσεως, ὑποβάλλονται εἰς τὸ ἥμισυ τοῦ προσθέτου εἰδικοῦ τέλους τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ Ν. 2367)1953, ὡς τοῦτο ὀρίζεται ἐκάστοτε διὰ τὰ περὶ ὧν ἡ προηγουμένη παράγραφος ἐπιβατικὰ αὐτοκίνητα ἰδιωτικῆς χρήσεως.

Ἄρθρον 3.

Τέλη χαρτοσήμου.

1. Τὰ ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 τῶν ἄρθρων 15 β, 15 γ καὶ 15 δ τοῦ Κώδικος τῶν νόμων περὶ τελῶν χαρτοσήμου, τῶν παραγράφων 1 ἐδάφιον Β περίπτωσις β καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 15 ε ὡς καὶ τῶν παραγράφων 2 ἐδάφιον Γ καὶ 3, ἐδάφια Α καὶ Β τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ ἰδίου Κώδικος, ὡς ἰσχύουν σήμερον, προβλεπόμενα ἀναλογικὰ τέλη χαρτοσήμου, ὀρίζονται εἰς ἓν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (1 ο)ο).

2. Τὸ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον τέλος ὀφείλεται καὶ ὁσάκις, κατὰ παράβασιν τῶν κειμένων διατάξεων, δὲν ἐκδίδονται τιμολόγια, ἀποδείξεις ἢ ἕτερα ἔγγραφα ἢ τὰ τυχόν ἐκδιδόμενα εἶναι ἀνακριβῆ. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὸ τέλος τοῦτο ὑπολογίζεται λαμβανομένων ὑπ' ὄψει τῶν ἀκαθαρστῶν ἐσόδων ἐκ τῶν τοιούτων συναλλαγῶν, ὡς ταῦτα προσδιορίζονται διὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ φόρου εἰσοδήματος.

3. Τὸ κατὰ τὰς οἰκείας διατάξεις τοῦ Νόμου 4169)1961 καὶ τοῦ Ν.Δ. 4435)1964 ἀποδιδόμενον εἰς τὸν Ο.Γ.Α. Τ.Ε.Β.Ε. καὶ Τ.Α.Ε., ποσοστὸν ὑπολογίζεται ἐπὶ τοῦ μέχρ.

τούδε ισχύοντος συντελεστού τέλους χαρτοσήμου, αποδιδόμενον εκ του κατά την παράγραφον 1 εσόδου.

4. Τέλη χαρτοσήμου επί συμβάσεων έργαλαβίας, περί των διατάξεις της παραγρ. 4 του άρθρου 9 του Ν.Δ. 4486)1965 συναφθεισών μέχρι και της 31 Δεκεμβρίου 1963, οφειλόμενα, δεν αναζητούνται. Τυχόν δε καταβληθέντα δεν επιστρέφονται.

Άρθρον 4.

1. Η παράγραφος 1 του άρθρου 15α του Κώδικος των νόμων περί τελών χαρτοσήμου, ως αυτή ισχύει σήμερα, αντικαθίσταται ως κάτωθι:

α1. 'Επί των εν Ελλάδι εκδιδόμενων συναλλαγματικών και γραμματίων εις διαταγήν, επιβάλλεται τέλος εξ επί τοις χιλίοις (6 ο)οο) επί της ονομαστικής αξίας αυτών.

Η οπισθογράφηση ή τριτεγγύηση και η εξόφλησις συναλλαγματικής ή γραμματίου εις διαταγήν, συντάσσονται ατελώς.

2. Αι παράγραφοι 4 και 6 του αυτού ως άνω άρθρου και Κώδικος καταργούνται, των παραγράφων 5, 7 και 8 αυτού αριθμουμένων εφεξής ως 4, 5 και 6.

3. Το έδαφον γ' της παραγράφου 5 του άρθρου 40 του Κώδικος περί τελών χαρτοσήμου, ως και η παράγραφος 4 του άρθρου 11 του Ν. Δ)τος 3717)1957 καταργούνται από 1ης Σεπτεμβρίου 1966.

4. Συναλλαγματικά και γραμμάτια εις διαταγήν μη ισχύοντα ως τοιαύτα κατά την παράγραφον 5 περίπτωσις α του άρθρου 40 του Κώδικος περί τελών χαρτοσήμου, ως ισχύει, υπόκεινται, ως ετέρου τύπου έγγραφα, εις αναλογικά τέλη εν επί τοις εκατόν (1 ο) ο) ή κατά περίπτωσιν τρία επί τοις εκατόν (3 ο) ο) κατά τας διακρίσεις της παραγράφου 1 περιπτώσις α του άρθρου 13 και 15 του ως άνω Κώδικος.

5. Διά Β. Διατάγματος εκδιδόμενου τη προτάσει του Υπουργού των Οικονομικών, δύναται να επιτραπῇ η εισπραξις των τελών χαρτοσήμου υπό Δημοσίων Υπηρεσιών, νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου και ανωνύμων εταιριών διά χρήσεως ειδικών μηχανών.

Όσαύτως διά Β. Διατάγματος, κατά τον αυτόν τρόπον εκδιδόμενου, θέλει καθορισθῇ τὸ εἶδος καὶ ὁ τύπος τῶν μηχανῶν, ὁ τρόπος διαθέσεως τούτων, τὰ τοῦ ἐλέγχου λειτουργίας των, ὡς καὶ πάντα ἄλλη ἀναγκαία λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος.

Άρθρον 5.

Φορολογία Κύκλου Ἑργασιῶν.

1. Εἰς πάσας τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς ἐπιβάλλεται φόρος κύκλου ἐργασιῶν, περιλαμβανομένου καὶ τοῦ ἐιδικοῦ τοιούτου, οἱ κατὰ τὰς ἰσχυούσας διατάξεις ὀριζόμενοι συντελεσταὶ προσωξάνονται α) κατὰ μίαν ἀνεραΐαν μονάδα, ὡςάκις ὁ συντελεστής τοῦ φόρου ὀρίζεται εἰς ἐξ ἐπὶ τοῖς εκατόν (6 ο)ο), β) κατὰ πυσσὸν εἰκοσι ἐπὶ τοῖς εκατόν (20 ο)ο), εἰς τὰς λοιπὰς περιπτώσεις.

2. Οἱ φορολογικοὶ συντελεσταὶ τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ άρθρου 17 τοῦ Ν.Δ. 3092)54, ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ άρθρου 15 τοῦ Ν.Δ. 4257)62, ἐπιβαλλομένου ἐιδικοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγομένων εἰδῶν, ὀρίζονται εἰς τὸ τέταρτον τοῦ ἐπὶ τῶν εἰδῶν τούτων εἰσπραττομένου ἐκάστοτε φόρου κύκλου ἐργασιῶν.

3. Εἰς τὸν διὰ τοῦ Α.Ν. 1991)1939 ὡς οὗτος τροποποιηθεὶς ἰσχύει, ἐπιβαλλόμενον φόρον πολυτελείας ἐπὶ τῆς τεχνητῆς μετὰξῃς ὑπόκειται ἐπὶ τὸν δι' αὐτὴν ἰσχύοντα συντελεστὴν φόρου καὶ αἱ ἐν τῇ ἡμεδαπῇ παραγόμεναι συνεχεῖς συνθετικαὶ ὑφαντικαὶ ἴνες ἢ νημάτια, αἱ προσερχόμεναι ἐκ πλαστικῶν ἢ ἄλλων ὑλῶν, ἀνεξαρτήτως τοῦ τρόπου ἢ τῆς μεθόδου παρασκευῆς των.

4. Ὁ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις τοῦ Α.Ν. 660)1937, ὡς οὗτος ἰσχύει τροποποιηθεὶς, φόρος κύκλου ἐργασιῶν ἐπὶ τοῦ ἡλεκτρικοῦ ρεύματος, ὀρίζεται εἰς ἐξ ἐπὶ τοῖς εκατόν (6 ο)ο).

Ἐξαιρεῖται τοῦ φόρου τὸ ἡλεκτρικὸν ρεῦμα τὸ προσοριζόμενον διὰ βιομηχανικὴν καὶ γεωργικὴν χρῆσιν ἢ ἑλξιν.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἐδαφίου γ' τῆς παρ. 1 τοῦ άρθρου 35 τοῦ Β.Δ. τῆς 28.1.51, κυρωθέντος διὰ τοῦ άρθρου 6 τοῦ Α.Ν. 1672)51 αἱ ἀφορῶσαι μόνον τὴν ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τοῦ

φόρου κύκλου ἐργασιῶν ὡς καὶ τῆς παρ. 1 τοῦ άρθρου 3 τοῦ νόμου 3213)55, καταργοῦνται. Ὡσαύτως καταργεῖται καὶ πᾶσα ἐτέρα γενικὴ ἢ ἐιδικὴ διάταξις, ἀντικειμένη εἰς τὰς διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου.

5. Εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ άρθρου 3 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 660)1937, ὡς ἰσχύει, προστίθεται τὸ ἀκόλουθον ἰδ' ἐδάφιον:

«ιδ) Ἐκ πωλήσεως εἰδῶν ἐνδύσεως ἐξ ὑφασμάτων, ἐξαιρουμένης τῆς ἀξίας τῶν ὑφασμάτων καὶ τῶν ὑλικῶν κατασκευῆς των, ἥτις ὑπόκειται ἐν πάσῃ περιπτώσει εἰς φόρον».

Ἡ διάταξις τῆς παρούσης παραγράφου ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1963 καὶ ἐφ' ἐξῆς ἀκαθαρσίτων ἐσόδων.

Άρθρον 6.

1. Ἐπὶ φορτηγῶν αὐτοκινήτων δημοσίας χρήσεως, ἐξαιρέσει τῶν αὐτοκινήτων ψυγείων μετὰ ψυκτικοῦ μηχανήματος, διὰ τὰ ὁποῖα, εἰς περίπτωσιν ἀντικαταστάσεως ἢ ἀναθεωρήσεως τοῦ ὠφελίμου φορτίου αὐτῶν κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς ὑπ' ἀριθ. 194350)23.11.65 (Φ.Ε.Κ. 804 Β' τῆς 30.11.1965) ἀποφάσεως τοῦ Υπουργοῦ τῶν Συγκοινωνιῶν προκύπτει ὠφέλιμον φορτίον ἀνώτερον τοῦ ἐν τῇ ἀδείᾳ κυκλοφορίας ἀναγεγραμμένου, ὁ ἰδιοκτῆτης ἢ κάτοχος τοῦ αὐτοκινήτου δικαιούται νὰ ζητήσῃ ὅπως ἡ νέα ἀδεία τούτου ἐκδοθῇ διὰ τὸ ἠϋξημένον ὠφέλιμον φορτίον ὑποβαλλόμενος εἰς ἐφ' ἅπαξ εἰσφορὰν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἀνερχομένην εἰς δραχμὰς τριάκοντα χιλιάδας (30.000) δι' ἕκαστον ἐπὶ πλέον χορηγούμενον τόννον ὠφελίμου φορτίου. Ἐπὶ κλάσματος τόννου τὸ ποσὸν τῆς εἰσφορᾶς περιορίζεται ἀναλόγως.

Τὸ ἐν ἑκτον τῆς ἀναλογούσης εἰσφορᾶς ταύτης καταβάλλεται εἰς τὸν Δημοσίον Ταμεῖον σὺν τῇ χορηγήσει τῆς νέας ἀδείας κυκλοφορίας τοῦ φορτηγοῦ αὐτοκινήτου, τὸ δ' ὑπόλοιπον εἰς δέκα ὀκτὼ ἰσοπόσους μηνιαίας δόσεις, τῆς πρώτης δόσεως καταβαλλομένης ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαημέρου τοῦ μεδεπομένου ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ὡς ἄνω ἀδείας κυκλοφορίας μηνός. Ἡ μὴ ἔγκαιρος καταβολὴ ἐκάστης δόσεως συνεπάγεται τὴν ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἀφαίρεσιν τῆς ἀδείας κυκλοφορίας τοῦ αὐτοκινήτου καὶ τῶν πινακίδων κυκλοφορίας αὐτοῦ, μέχρις ἐξοφλήσεως τῶν ὀφειλομένων δόσεων.

2. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ δικαιούχος τῆς ἀδείας τῶν περὶ ὧν ἡ παράγραφος 1 αὐτοκινήτων, δὲν ἀποδέχεται τὸ κατὰ τὴν ἀναθεώρησιν ἢ ἀντικατάστασιν προκύπτον ὠφέλιμον φορτίον τοῦ αὐτοκινήτου καὶ τὴν ἀντίστοιχον καταβολὴν τῆς εἰσφορᾶς, ὑποχρεοῦται ὅπως δηλώσῃ τοῦτο ἐγγράφως εἰς τὴν ἀρμοδίαν Υπηρεσίαν τοῦ Υπουργείου Συγκοινωνιῶν εἰς ἣν τοῦτο προσάγεται πρὸς ἀπογραφὴν καὶ ταξινόμησιν ὡς καὶ εἰς τὴν οἰκίαν Οἰκονομικὴν Ἐφορίαν. Ἡ ὑποβολὴ τῆς δηλώσεως ταύτης συνεπάγεται τὴν ὀριστικὴν ἀπώλειαν τοῦ δικαιώματος ὅπως τύχῃ οὗτος ἀδείας κυκλοφορίας διὰ τὸ ἐπὶ πλέον ὠφέλιμον φορτίον.

Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ἀναθεωρήσεως ἢ νέας ἀδείας κυκλοφορίας ἐκδίδεται δι' ὠφέλιμον φορτίον ἴσον πρὸς τὸ δικαιούμενον ἐπὶ τῇ βάσει τῆς παλαιᾶς ἀδείας. Ἐπὶ τῆς ἀδείας ταύτης δ' ἀναγράφεται καὶ τὸ ἀπόβαρον τοῦ ὀχήματος ὅπερ ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἐπιτρέπεται νὰ εἶναι μεγαλύτερον τοῦ ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ Κεφ. Γ' τῆς ὑπ' ἀριθ. 194350)1965 ἀποφάσεως τοῦ Υπουργοῦ τῶν Συγκοινωνιῶν καθοριζομένου. Ὡσαύτως ἐπὶ τῆς ἀδείας δ' ἀναγράφεται ὡς μέγιστον ἐπιτρεπόμενον μικτὸν βάρος τὸ ἄθροισμα τῶν κατὰ τ' ἄνω ὠφελίμου φορτίου καὶ ἀποβάρου, ἀνεξαρτήτως τοῦ ὑπὸ τοῦ κατασκευαστοῦ τοῦ ὀχήματος ἐπιτρεπόμενου μεγίστου συνολικοῦ μικτοῦ βάρους. Ἐφ' ὅσον ὅμως πρόκειται περὶ φορτηγοῦ αὐτοκινήτου τιθεμένου εἰς κυκλοφορίαν εἰς ἀντικατάστασιν ἐτέρου, τὸ συνολικὸν μικτὸν βάρος τούτου, ὡς προσδιορίζεται ὑπὸ τοῦ ἐργοστασίου κατασκευῆς, δεόν νὰ εἶναι ἴσον ἢ μικρότερον τοῦ συνολικοῦ μικτοῦ βάρους τοῦ ἀντικαθιστωμένου αὐτοκινήτου ὡς τοῦτο προσδιορίζεται ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἐπὶ ἀναθεωρήσεως.

3. Ἀπαγορεύεται ἡ ὑπέρβασις τοῦ συνολικοῦ μικτοῦ βάρους πάσης κατηγορίας φορτηγοῦ αὐτοκινήτου πέραν τοῦ 2 ο)ο τοῦ ἀναγραφόμενου ἐπὶ τῆς ἀδείας κυκλοφορίας τούτου, τὸ ὅποιον ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν δύναται νὰ εἶναι ἀνώτερον τοῦ ὑπὸ

τοῦ κατασκευαστοῦ τοῦ ὀχήματος ἐπιτροπομένου, καταργουμένης πάσης ἀντιθέτου διατάξεως.

Εἰς τὴν περίπτωσιν διαπιστοῦται ὑπὸ τῶν ἐντεταλμένων ὀργάνων ἐλέγχου ὑπερβάσις τοῦ ὡς ἀνωτέρω καθοριζομένου ὁρίου, ἀφαιρεῖται ὑπ' αὐτῶν ἡ ἀδεία κυκλοφορίας καὶ αἱ πινακίδες κυκλοφορίας ἐπὶ δέκα πέντε ἡμέρας (15) καὶ ἐν ὑποτροπῇ ἐπὶ ἓνα μῆνα, συντασσομένου πρωτοκόλλου ἀφαιρέσεως.

Ἐπὶ τοιούτων παραβάσεων θεωρεῖται ἀλληλεγγύως ὑπεύθυνος καὶ ὁ ὀδηγὸς τοῦ αὐτοκινήτου, ἀφαιρουμένης ὑπὸ τῶν αὐτῶν ὀργάνων τῆς ἀδείας ὀδηγοῦ ἐπὶ ἓνα μῆνα, συντασσομένου πρὸς τοῦτο πρωτοκόλλου ἀφαιρέσεως.

4. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Συγκοινωνιῶν ἐκδιδομένης ἐντὸς τεσσάρων μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ὁρίζεται ἡ προθεσμία ἐντὸς τῆς ὁποίας ἅπαντα τὰ φορτηγὰ αὐτοκίνητα δημοσίας χρήσεως ἐν τῇ χώρᾳ ὑποχρεοῦνται εἰς νέαν ἀπογραφήν. Ἡ προθεσμία αὕτη δύναται νὰ εἶναι διάφορος κατὰ διαμερίσματα τῆς χώρας, δύναται δὲ νὰ παραταθῇ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ ἐφ' ἅπαξ ἐπὶ ἓνα μῆνα.

5. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Συγκοινωνιῶν ὁρίζονται τὰ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος ἄρθρου ὡς καὶ πᾶσα ἀναγκαία λεπτομέρεια. Ὡσαύτως δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Συγκοινωνιῶν καθορίζει τὸ ὠφέλιμον φορτίον τῶν φορτηγῶν αὐτοκινήτων, τὸ ἀπόβαρον καὶ τὸ μικτὸν βάρος αὐτῶν ὡς καὶ τὰς ἀξονικὰς ἐπιβαρύνσεις τούτων, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰ ὑπὸ τῶν ἐργοστασίων κατασκευῆς τούτων δεδομένα.

*Ἄρθρον 7.

1. Κυροῦται ἡ κατωτέρω ὑπ' ἀριθ. 235)29.12.1965 πρᾶξις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ παρατείνεται ἡ ἰσχύς τῶν ἐν αὐτῇ ἀναφερομένων διατάξεων μέχρι τέλους Ἰουνίου 1967.

«ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Λαβὼν ὑπ' ὅσιν εἰσήγησιν τοῦ Ὑπουργοῦ Συντονισμοῦ περὶ τῆς ἀνάγκης ὑποβοηθήσεως τῆς βιομηχανικῆς ἀναπτύξεως τῆς χώρας, ἀποφασίζει :

Παρατείνεται μέχρι τέλους 1966 ἡ ἰσχύς τῶν διατάξεων :

1. Τοῦ Ν.Δ. 2176)1952, ὡς αὐταὶ ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν μεταγενεστέρως περὶ : α) αὐξήσεως κατὰ 100 ο)ο τῶν ἀνωτάτων ὁρίων τακτικῶν καὶ προσθέτων ἀποσβέσεων καὶ β) εἰδικῆς ἀφορολογήτου κρατήσεως 25 ο)ο ἢ 40 ο)ο, κατὰ περίπτωσιν, ἐπὶ τῶν καθαρῶν κερδῶν πρὸς κάλυψιν μελλοντικῶν ζημιῶν.

2. Τοῦ Ν.Δ. 4002)1959 περὶ ἐκπτώσεως ἐκ τῶν καθαρῶν κερδῶν τῆς ἐπιχειρήσεως ἀφορολογήτου ποσοστοῦ 50 ο)ο ἢ 60 ο)ο ἢ 90 ο)ο, κατὰ περίπτωσιν, πρὸς κάλυψιν ἀξίας γενομένων ἐν τῇ χώρᾳ νέων παραγωγικῶν ἐπενδύσεων ὡς καὶ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ αὐτοῦ Ν. Διατάγματος.

3. Τῶν ἄρθρων 1 καὶ 2 τοῦ Ν. 3949)59.

4. Τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Ν.Δ. 3765)57 περὶ αὐξήσεως κατὰ 50 ο)ο τῶν ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων προβλεπομένων ἀνωτάτων ὁρίων ἀποσβέσεων (τακτικῶν, προσθέτων κλπ.), διὰ τοὺς ἐν αὐτῷ καθοριζομένους κλάδους ἐπιχειρήσεων καὶ ὑπὸ τὰς εἰς τοῦτο διαγραφόμενας προϋποθέσεις καὶ περιορισμούς.

Ἐκδόσαν πρὸς τοῦτο τὴν ὑπ' ἀριθ. 235 πρᾶξιν του, κυρωθενομένην νομοθετικῶς, μερίμνη τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ.

*Ἄρθρον 8.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ὥπως συναιολογήσῃ διὰ λογ)σμὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου μετὰ πιστωτικῶν Ἱδρυμάτων καὶ Ὁργανισμῶν πάσης φύσεως ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ δάνεια μέχρι συνολικοῦ ποσοῦ δολλαρίων Ἡνωμένων Πολιτειῶν Ἀμερικῆς τεσσαράκοντα ἑκατομμυρίων (40.000.000) ἐπὶ ἐπιτοκίῳ οὐχὶ ἀνωτέρῳ τοῦ 6.1)2 ο)ο ἐτησίως καὶ ὑπὸ τοὺς ὅρους καὶ προϋποθέσεις τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ν. Δ. 4368)1964 ὡς συνεπληρώθη ὑπὸ τῶν ἄρθρων 2 καὶ 4 τοῦ Ν. Δ. 4420)1964.

*Ἄρθρον 9.

1. Προκειμένου περὶ σποροπαραγωγῶν συμβεβλημένων ἢ ἐλεγχόμενων ὑπὸ τοῦ Δημοσίου διὰ τὴν παραγωγὴν σπόρων

ἐκλεκτῶν ποικιλιῶν καὶ διάθεσιν τούτων εἰς τοὺς παραγωγοὺς ὁ συντελεστής καθαρῶν εἰσοδήματος ὁρίζεται εἰς 5 ἕως 8ο)ο.

2. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 8 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν. Δ. 4444)1964 διὰ τῶν ὁποίων ἐδωκεν εἰδικὴ φορολογία τῶν κερδῶν ἐξ ἀνεγέρσεως καὶ πωλήσεως οἰκοδομῶν, ἐφαρμόζονται, ὑπὸ τοὺς ἐν τῇ παραγράφῳ ταύτῃ ὅρους καὶ προϋποθέσεις καὶ ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν διὰ τὰς ὁποίας ἡ χρονολογία ἐκδόσεως τῆς πολεοδομικῆς ἀδείας, ἐμπίπτει εἰς τὸ ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1967 καὶ ἐφεξῆς χρονικὸν διάστημα.

3. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν.Δ. 4444)1964 «περὶ ἐπιβολῆς εἰδικοῦ φόρου ἐπὶ τῶν κερδῶν τῶν ἐργοληπτῶν θημοσίων κλπ. ἔργων, ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ ἔργων δημοπρατούμενων ἢ ἀνατιθεμένων ἀπ' εὐθείας ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1967 καὶ ἐφεξῆς, ὑπὸ τοὺς ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄρθρῳ ὅρους καὶ προϋποθέσεις.

4. Εἰς τὸ δεύτερον ἐδάφιον τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν.Δ. 4002)1959, ὡς τοῦτο ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Ν.Δ. 4231)1962 προστίθεται ἐδάφιον γ' ἔχον οὕτω :

«γ. Αἱ αὐταὶ ἀπαλλαγαὶ ὑπὸ τοὺς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ ὅρους καὶ προϋποθέσεις παρέχονται ἐπίσης καὶ εἰς τὴν περίπτωσηί εἰσφορᾶς ὑπὸ λειτουργοῦσης μικτῆς ἐπιχειρήσεως τοῦ μεταλλευτικοῦ ἐν γένει κλάδου αὐτῆς εἰς λειτουργοῦσαν ἢ συνιστωμένην μεταλλευτικὴν Ἀνώνυμον Ἑταιρείαν».

5. Αἱ διατάξεις τῆς παραγρ. 8 τοῦ ἄρθρ. 6 τοῦ Ν.Δ. 4444)1964, ὡς αὐταὶ ἰσχύουν τροποποιεῖσθαι, ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ οἰκοδομῶν διὰ τὰς ὁποίας, εἰς χρόνον ἐμπίπτοντα εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρῳ ἄρθρου καθοριζόμενον χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 7ης Νοεμβρίου 1964 ἕως 31ης Δεκεμβρίου 1966, τὸ μὲν ἐπραγματοποιήθη μεταβολὴ τῆς κατὰ προορισμὸν χρήσεως αὐτῶν, τὸ δὲ ἐγένετο ἀναθεώρησις τῆς ἀρχικῆς πολεοδομικῆς ἀδείας ἐγκρίσεως αὐτῶν, ἐφ' ὅσον ἡ ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τούτων ἠθέλει ζητηθῇ ὑπὸ τοῦ φορολογουμένου δι' ἐγγράφου ἀνεκκλήτου αἰτήσεως τοῦ υποβληθέντος εἰς τὴν ἀρμοδίαν Οἰκονομικὴν Ἑφορίαν μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1966 καὶ ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι μέχρι τῆς χρονολογίας ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως οὐδὲν διαμέρισμα, γραφεῖον, κατάστημα κλπ. τῆς ἐν λόγῳ οἰκοδομῆς θὰ ἔχῃ πωληθῇ καὶ μεταβιβάσθῃ ὑπὸ τοῦ φορολογουμένου.

Ἐν τῷ αὐτῷ περιπτώσει δὲν ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῆς παραγρ. 11 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν.Δ. 4444)1964, ὡς αὐταὶ ἰσχύουν κατόπιν τοῦ Ν.Δ. 4486)1965.

6. Εἰς τὴν παράγραφον 6 τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Ν.Δ. 4444)1964 καὶ μετὰ τὴν φράσιν «ἡ χρήσεως τοῦ αὐτοκινήτου» προστίθεται ἡ φράσις «πρὸ τῆς παρόδου δετίας».

7. Ἡ ἐν τῇ παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Ν. 4459)65 ὁριζομένη προθεσμία πρὸς ὀνομαστικοποίησιν τῶν μετοχῶν τῶν περὶ ὧν ἡ διάταξις αὕτη προβλέπει Ἀνώνυμων Ἑταιρειῶν, παρατείνεται μέχρι μὲν τῆς 30 Ἰουνίου 1967 διὰ τοὺς ἐν τῷ ἐσωτερικῷ διαμένοντας μετόχους καὶ μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1967 διὰ τοὺς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ διαμένοντας.

8. Τὸ ἐν Ἀθήναις Ἰδρυμα Εὐγενίου Εὐγενίδου ἀπαλλάσσεται τῆς καταβολῆς τοῦ φόρου δημοσίων θεσμάτων.

9. Εἰς τὸ ἄρθρον 4 παραγρ. ΙΑ τοῦ Α.Ν. 1587)50 καὶ μετὰ τῶν δευτέρου καὶ τρίτου ἐδαφίων προστίθεται ἐδάφιον, ἔχον ὡς ἐξῆς : «Τὰ ἀνωτέρω ἰσχύουσι καὶ κατὰ τὴν διάλυσιν Ἑταιρείας Περιορισμένης Εὐθύνης».

10. Ἐνδὲκα μέσα, περιλαμβανομένων καὶ τῶν προσφυγῶν κατὰ πράξεων τῶν φορολογικῶν Ἀρχῶν, ἀκνηθέντα ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1960 μέχρι καὶ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ ἀπορριφθέντα ἢ ἀπορριφθόμενα ὑπὸ τῶν Φορολογικῶν Δικαστηρίων διὰ τυπικοὺς λόγους, ἀνευ κρίσεως ἐπὶ τῆς οὐσίας, εἰσάγονται ἐνώπιον τῶν αὐτῶν Δικαστηρίων, αἰτήσῃ τῶν ἐνδιαφερομένων, ὑποβαλλομένη ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1966.

11. Ὅπου εἰς τὸ ἄρθρον 34 τοῦ Νόμου 3793)57 ἀναφέρεται καὶ μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1955 τυχόντες ἀδείας βοηθοῦ ἐκτελωνιστοῦ, τροποποιεῖται ὡς κατωτέρω : «Οἱ μέχρι δημοσιεύσεως τοῦ Νόμου 3793)57 τυχόντες ἀδείας βοηθοῦ ἐκτελωνιστοῦ».

Διατηρούνται εν ισχύϊ ἐπὶ ἓν ἔτος ἀπὸ τῆς λήξεώς των:

α) Ὁ εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 30 τῆς 13.2.65 ΦΕΚ (Παράρτημα) δημοσιευθεὶς πίναξ ἐπιτυχόντων τοῦ διαγωνισμοῦ πληρώσεως κενῶν ὀργανικῶν θέσεων Τελωνειακῶν Γραμματέων τοῦ Α1 Κλάδου τῆς Τελωνειακῆς Ὑπηρεσίας καὶ

β) Ὁ ἀπὸ 3 Νοεμβρίου 1965 πίναξ ἐπιτυχόντων εἰς τὸν διαγωνισμόν τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους καὶ πρὸς πλήρωσιν θέσεων δοκίμων δικαστικῶν ἀντιπροσώπων.

12. Εἰς τὸ ἄρθρον 9 τοῦ Ὁργανισμοῦ τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Βουλευτῶν μετὰ τὴν παράγραφον 4 προστίθεται ἐδάφιον ἔχον οὕτω:

«Ἡ διάρκεια τῆς Ζ' Βουλευτικῆς Περιόδου (3.11.63) ὀρίζεται ἐν συνόλῳ εἰς δύο ἔτη. Ὁ προστιθέμενος χρόνος ἀσφαλίσεως ἐξαγοράζεται διὰ καταβολῆς μηνιαίων κρατήσεων ὀριζόμενων ἐκάστοτε ὑπὸ τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Τ.Α.Β. Ἡ κράτησις αὕτη θὰ εἶναι τοῦλάχιστον ἰσόποσος πρὸς τὴν κράτησιν τοῦ Τ.Α.Β. τῶν ἠσφαλισμένων».

Ἄρθρον 10.

Τὰ ἔσοδα ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος θέλουσι διατεθῇ, ὡς ἀκολούθως:

α) Διὰ τὴν χρηματοδότησιν τοῦ προγράμματος δημοσίων ἐπενδύσεων, καὶ

β) Διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ χρεωστικοῦ ὑπολοίπου τῶν παρὰ τῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος λογαριασμῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρον 11.

1. Αἱ διατάξεις τοῦ ἁρθρου 3 καὶ τῶν παραγράφων 1, 2, 4 καὶ 5 τοῦ ἁρθρου 4 ἰσχύουν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

2. Αἱ διατάξεις τοῦ ἁρθρου 6 ἐφαρμόζονται ἀπὸ 23 Νοεμβρίου 1965 καὶ ἐφεξῆς.

3. Αἱ λοιπαὶ διατάξεις τοῦ παρόντος Ν. Δ) τος ἐφαρμόζονται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1966 καὶ ἐφεξῆς, πλὴν τῶν διατάξεων δι' ἃς ἄλλως ἐν αὐταῖς ὀρίζεται.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Αὐγούστου 1966

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

Β.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΣΤΕΦ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Γ. ΑΦΑΝΑΣΙΑΔΗΣ - ΝΟΒΑΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Κ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ, ΣΤ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΤΟΤΜΠΑΣ, Κ. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ, ΦΩΚ. ΖΑΓΜΗΣ, ΧΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΟΣ, ΓΕΩΡΓ. ΜΕΛΑΣ, ΕΜΜ. ΚΟΘΡΗΣ, ΙΩΑΝ. ΓΚΛΑΒΑΝΗΣ, ΚΩΝ. ΜΑΡΗΣ, ΧΡ. ΒΑΣΜΑΤΖΙΔΗΣ, ΑΘ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ, ΕΤΑΓΓ. ΣΑΒΒΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΠ. ΠΑΓΚΟΤΤΟΣ, ΦΩΤ. ΠΙΤΟΥΛΗΣ, ΘΕΟΧ. ΡΕΝΤΗΣ, ΑΓΗΣ. ΣΠΗΛΙΑΚΟΣ, ΑΧ. ΛΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΔΗΜ. ΚΩΣΤΗΣ, Δ. ΓΕΩΡΓΙΟΥΤ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Αὐγούστου 1966

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Κ. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ